

РЕШЕНИЕ

№ 4978

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4798** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Л. В. С., подадена чрез процесуален представител адв.Х. Р. срещу Решение № 340 от 20.01.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав, постановено по нахд № 13814/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за нищожност на решението, защото срещу Л. В. С. нямало издадено наказателно постановление № 21- 4332-020217 от 10.10.2022 г. Санкцията, която му е била наложена с наказателно постановление № 22- 4332-020217 от 10.10.2022 г., била 700 лв., докато съдът в решението е разглеждал санкция в размер на 7 500 лв. Налице било и съществено нарушение на процесуалните правила, поради нередовно призоваване на Л. В. С., което е довело до накърняване упражняване правото му на защита. Призовката за откритото съдебно заседание на 14.12.2022г. е била приложена и прибавена след неговото приключване. Не било и вярно отразеното в нея, че служител призовкар е посетил адреса поне три пъти, понеже на посочените дати жалбоподателят въобще не е бил търсен. Той е узнал за делото, едва след като е получил препис от съдебното решение. Излагат се също твърдения, че решението е и неправилно, поради недоказване на субективната страна на деянието, както и че видеокамерата, с която е заснето нарушението, не отговаряла на техническите изисквания за контрол на движението по пътищата.

Касаторът Л. В. С., чрез процесуалния си представител адв. Л. К. моли да бъде

отменено решението на СРС, НО, 13-ти състав по нахд № 13814/2022г. и спорът решен по същество, като се отмени наказателно постановление № 22-44332-020217/10.10.2022г.

Ответникът- началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР не изпраща процесуален представител, който да вземе участие в публичното съдебно заседание, както и по делото не е депозиран писмен отговор по чл.213а АПК.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 340 от 20.01.2023г. по нахд № 13814/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-020217/10.10.2022г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което на Л. В. С. на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП е било наложено административно наказание- глоба в размер на сумата от 7 500.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за извършено административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че Л. В. С. е извършил от обективна и субективна страна вмененото му административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 08.07.2022г. в 12.50 ч., в [населено място], по [улица]с посока от [населено място] към [населено място], на разклона за „ЦСПП-МВР“, Л. В. С. е управлявал лек автомобил „БМВ 318Д“, рег. [рег.номер на МПС] със скорост 105 км/ч. при ограничение от 50 км/ч. Превишението от 55 км/ч. над максимално допустимата скорост било установено и заснето с АТСС тип „С. –М2“ с № MD1193. В присъствието на двама свидетели за това нарушение е бил съставен от Г. П. М. АУАН № 027615/07.09.2022г. Въз основа на този акт е било издадено и наказателно постановление, с което е била наложена глоба по чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП в размер от 700.00 /седемстотин/ лева, както и водачът е бил лишен от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Предмет на заявления съдебен контрол за законосъобразност пред първостепенния съд е било наказателно постановление № 22-4332-020217 от 10.10.2022г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав с атакуваното съдебно решение е разгледал и се е произнесъл по жалба на Л. В. С., като е потвърдил друг наказателен акт- № 21-4332-020217 от 10.10.2022. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“

към СДВР.

Нещо повече, въззивният съд е потвърдил наказание- глоба в размер на сумата от 7 500.00 /седем хиляди и петстотин лева/. Т. наказание на Л. В. С. не е било определено със санкционния акт. Налице е съществено противоречие в мотивите и диспозитива на решението. В мотивите е изложено, че съгласно чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП са предвидени кумулативно и са фиксирани, като размер и продължителност две административни наказания- глоба в размер на 700.00 /седемстотин/ лева, като за всеки следващи 5 км./ч. превишаване над 50 км./ч. глобата се увеличава с 50 лв. и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 3 месеца. Прието е, че за съда не съществува възможност да измени НП в частта досежно санкцията, но от друга страна в диспозитива това е направено, като същата е увеличена многократно.

На второ място, за проведеното публично заседание на 14.12.2022г. Л. В. С. не е бил редовно призован. Призовка № 2022111363678 не е била връчена на лицето преди определената дата за заседанието, като неправилно съдът е приел, че лицето е надлежно уведомено. Призовката е приложена по делото едва на 22.12.2022г., след приключване на съдебното следствие.

Настоящата касационна инстанция приема, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав е постановил решението при изключително съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Налице е отменително касационно основание по см. на чл.348, ал.1, т.2 и ал.3 НПК във вр.чл.63в ЗАНН. Разгледана е жалба и е отменен друг наказателен акт, различен от издадения в административнонаказателното производство и оспорван в процеса. Индивидуализацията на санкционния акт е дължимо с посочването на номера му и на дата на неговото издаване / чл.57, ал.1, т.2 от ЗАНН/. Потвърдена е санкция в размер от 7 500.00 /седем хиляди и петстотин лева/, каквато не само, че не е наложена на касатора, но и на такава стойност не е регламентирана в чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП. Касаторът е бил лишен от възможност да участва в процеса и да защити своите накърнени права и интереси.

Касационната инстанция счита, че се касае за особено съществено нарушение на съдопроизводствените правила, такова, че поставя съдът в невъзможност да установи действителната воля на първоинстанционния съд и не може да се извърши никаква проверка на атакувания акт. Касационният съд не може да изследва какво е било действителното вътрешно убеждение на СРС, НО, 13-ти състав, а именно: законосъобразно или не е оспореното наказателно постановление № 22-4332-020217 от 10.10.2022г. на началник сектор в отдел „ПП“ СДВР, правилно ли е определена санкцията за вмененото нарушение, а още по-малко да прецени дали е разкрита обективната истина в административнонаказателния процес.

В заключение, решението на СРС, НО, 13-ти състав е недопустимо и при условията и по реда на чл.221, ал.3 АПК следва да бъде обезсилено. На това правно основание делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Окончателният правен извод АССГ формира в изпълнение на законите си правомощия по см. на чл.218, ал.2 АПК, защото е длъжен служебно да изследва допустимостта на съдебния акт и без да има въведени в тази насока твърдения в обстоятелствената част на жалбата.

По искането на касатора за присъждане на разноски, представляващи адвокатско възнаграждение, следва да се произнесе СРС на основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.3 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОБЕЗСИЛВА решение № 340 от 20.01.2023г., постановено по нахд № 13814/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.